

تقویم یادبود بزرگان عرفان

۱۳۹۴

۱۴۳۷-۱۴۳۶ • 2016-2015

الاتصاف بالهتدی حوال حالته الی احسن
و یلمت علیکم السلام الخ و اول الاحوال
ما علیت اید بر اید اول الخ

این عید را به همه‌ی هموطنان ایرانی و به خصوص فقرای عزیز تبریک و تهنیت عرض می‌نمایم و از درگاه خداوند مهربان مسألت دارم که به همه‌ی فقرا نعمت سلامت و سعادت و موفقیت عنایت فرموده و در سال جدید، برکت و رحمت خود را بر ما نازل و گرفتاری‌ها و مشکلات را از همه‌ی فقرا به لطف و تفضل خود، رفع و توفیق شکر به ما مرحمت فرماید.

فروردین ۱۳۹۴

جمادی‌الاول - جمادی‌الثانی - رجب ۱۴۳۶

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
۳۰ / ۱	۲۲ / ۲	۲۳ / ۳	۲۴ / ۴	۲۵ / ۵	۲۶ / ۶	۲۷ / ۷
۲۸ / ۸	۲۹ / ۹	۳۰ / ۱۰	۳۱ / ۱۱	۱ / ۱۲	۲ / ۱۳	۳ / ۱۴
۴ / ۱۵	۵ / ۱۶	۶ / ۱۷	۷ / ۱۸	۸ / ۱۹	۹ / ۲۰	۱۰ / ۲۱
۱۱ / ۲۲	۱۲ / ۲۳	۱۳ / ۲۴	۱۴ / ۲۵	۱۵ / ۲۶	۱۶ / ۲۷	۱۷ / ۲۸
۱۸ / ۲۹	۱۹ / ۳۰	۲۰ / ۳۱	۲۱ / ۱	۲۲ / ۲	۲۳ / ۳	۲۴ / ۴

March - April 2015

۴. رحلت حضرت فاطمه «زهرا» علیها السلام / ۲۱. ولادت حضرت فاطمه «زهرا» علیها السلام / ۲۵. روز بزرگداشت جناب شیخ فریدالدین عطار نیشابوری رحمته الله علیه / ۳۱. ولادت حضرت امام محمد بن علی «باقر» علیه السلام / ۳۰. رحلت جناب آقای حاج سید هبة الله جذبی «ثابت علی» رحمته الله علیه (۱۳۶۴ ه.ش)

اردیبهشت ۱۳۹۴

رجب - شعبان ۱۴۳۶

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
۲۱ / ۱	۲۲ / ۲	۲۳ / ۳	۲۴ / ۴	۲۵ / ۵	۲۶ / ۶	۲۷ / ۷
۲۸ / ۸	۲۹ / ۹	۳۰ / ۱۰	۱ / ۱۱	۲ / ۱۲	۳ / ۱۳	۴ / ۱۴
۵ / ۱۵	۶ / ۱۶	۷ / ۱۷	۸ / ۱۸	۹ / ۱۹	۱۰ / ۲۰	۱۱ / ۲۱
۱۲ / ۲۲	۱۳ / ۲۳	۱۴ / ۲۴	۱۵ / ۲۵	۱۶ / ۲۶	۱۷ / ۲۷	۱۸ / ۲۸
۱۹ / ۲۹	۲۰ / ۳۰	۲۱ / ۱	۲۲ / ۲	۲۳ / ۳	۲۴ / ۴	۲۵ / ۵

April - May 2015

۱. روز بزرگداشت جناب شیخ مصلح‌الدین سعدی شیرازی رحمته الله علیه / ۲. شهادت حضرت امام علی بن محمد «نقی» علیه السلام / ۳. رحلت جناب آقای حاج ابوالقاسم نورنژاد «درویش صابری» رحمته الله علیه (۱۳۴۶ ه.ش) - روز بزرگداشت جناب بهاء‌الدین محمد عاملی «شیخ بهایی» رحمته الله علیه / ۹. ولادت حضرت امام محمد بن علی «تقی» علیه السلام / ۱۲. ولادت حضرت امام علی بن ابی‌طالب «امیرالمؤمنین» علیه السلام - رحلت جناب آقای حاج سید محمدعلی فانی طباطبایی «فیض علی» رحمته الله علیه (۱۳۶۶ ه.ش) / ۱۴. رحلت جناب آقای حاج سید محمد جعفر برزکی «محبوب علی» رحمته الله علیه (۱۲۷۷ ه.ش) / ۲۱. ولادت و رحلت حضرت سید نورالدین شاه نعمت‌الله ولی رحمته الله علیه (۷۳۰ - ۸۳۴ هجری قمری) / ۲۴. شهادت حضرت امام موسی بن جعفر «کافم» علیه السلام / ۲۵. روز بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی رحمته الله علیه / ۲۶. مبعث حضرت محمد بن عبدالله «رسول الله» (ص) / ۳۰. رحلت جناب آقای حاج محمدجواد آموزگار کرمانی «ظفر علی» رحمته الله علیه (۱۳۶۱ ه.ش)

خرداد ۱۳۹۴

شعبان - رمضان ۱۴۳۶

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
۲۰ / ۳	۲۱ / ۴	۲۲ / ۵	۲۳ / ۶	۲۴ / ۷	۲۵ / ۸	۲۶ / ۹
۲۳ / ۱۰	۲۴ / ۱۱	۲۵ / ۱۲	۲۶ / ۱۳	۲۷ / ۱۴	۲۸ / ۱۵	۲۹ / ۱۶
۳۰ / ۱۷	۳۱ / ۱۸	۱ / ۱۹	۲ / ۲۰	۳ / ۲۱	۴ / ۲۲	۵ / ۲۳
۶ / ۲۴	۷ / ۲۵	۸ / ۲۶	۹ / ۲۷	۱۰ / ۲۸	۱۱ / ۲۹	۱۲ / ۳۰
۱۳ / ۳۱	۱۴ / ۱	۱۵ / ۲	۱۶ / ۳	۱۷ / ۴	۱۸ / ۵	۱۹ / ۶

May - June 2015

۱. ولادت حضرت امام حسین بن علی «سیدالشهداء» علیه السلام / ۲. رحلت جناب آقای حاج محمدخان راستین اراکی «درویش رونق علی» رحمته الله علیه (۱۳۶۹ ه.ش) / ۳. ولادت حضرت امام علی بن الحسین «زین‌العابدین» علیه السلام / ۹. رحلت جناب آقای حاج عبداللطیف برنجیان «صفا علی» رحمته الله علیه (۱۳۹۰ ه.ش) / ۱۳. ولادت حضرت قائم عجل الله تعالی فرجه الیک / ۱۸. رحلت جناب آقای میرزا ابوطالب سمنانی «محبوب علی» رحمته الله علیه (۱۳۰۲ ه.ش)

هر چه محبت و گذشت و اتحاد و همدلی فقرا با یکدیگر بیشتر باشد، رضایت خدا و اولیایش، جلب و موجب نزول رحمت و برکت و اجابت دعا و رونق فقراست پس نباید خواهش‌های نفسانی و گرایش به دنیا، ما را از این حقیقت غافل نماید و نیز مسائل مادی و امور دنیوی نباید در روابط معنوی ما اثر گذارد؛ لذا فقرا در امور مالی و خرید و فروش و قرض، بر اساس آیهی شریفه‌ی ۲۸۲ سوره بقره عمل کنند و آیهی شریفه‌ی «وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» را نصب العین قرار دهند.

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
۱۲ ۴ 26	۱۳ ۵ 27	۱۴ ۶ 28	۱۵ ۷ 29	۱۶ ۸ 30	۱۰ ۲ 24	۱۱ ۳ 25
۱۹ ۱۱ 3	۲۰ ۱۲ 4	۲۱ ۱۳ 5	۲۲ ۱۴ 6	۲۳ ۱۵ 7	۲۴ ۱۶ 8	۲۵ ۱۷ 9
۲۶ ۱۸ 10	۲۷ ۱۹ 11	۲۸ ۲۰ 12	۲۹ ۲۱ 13	۳۰ ۲۲ 14	۱ ۲۳ 15	۲ ۲۴ 16
۳ ۲۵ 17	۴ ۲۶ 18	۵ ۲۷ 19	۶ ۲۸ 20	۷ ۲۹ 21	۸ ۳۰ 22	

September - October 2015

۲. عید سعید قربان / ۶. ولادت حضرت امام موسی بن جعفر «کافم» / ۷. ولادت حضرت امام علی بن محمد «نقی» - روز بزرگداشت جناب محمد بن علی بن ملک‌داد تبریزی «شمس تبریزی» / ۸. روز بزرگداشت جناب مولانا جلال‌الدین محمد بلخی / ۱۰. عید سعید غدیر خم / ۲۰. ولادت حضرت آقای حاج سلطان حسین تابنده «رضاعلیشاه» (۱۲۹۳ ه.ش) - رحلت جناب آقای حاج شیخ عبدالله حایری «رحمت‌علیشاه» (۱۳۱۶ ه.ش) - رحلت جناب آقای دکتر محمدرضا نعمتی «نعمت‌علی» (۱۳۸۱ ه.ش) - روز بزرگداشت خواجه شمس‌الدین حافظ شیرازی / ۲۳. آغاز سال ۱۴۳۷ قمری

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
۹ ۳۰ 21	۱۰ ۲ 24	۱۱ ۳ 25	۱۲ ۴ 26	۱۳ ۵ 27	۱۴ ۶ 28	۱۵ ۷ 29
۱۷ ۹ 31	۱۸ ۱۰ 1	۱۹ ۱۱ 2	۲۰ ۱۲ 3	۲۱ ۱۳ 4	۲۲ ۱۴ 5	۲۳ ۱۵ 6
۲۴ ۱۶ 7	۲۵ ۱۷ 8	۲۶ ۱۸ 9	۲۷ ۱۹ 10	۲۸ ۲۰ 11	۲۹ ۲۱ 12	۱ ۲۲ 13
۲ ۲۳ 14	۳ ۲۴ 15	۴ ۲۵ 16	۵ ۲۶ 17	۶ ۲۷ 18	۷ ۲۸ 19	۸ ۲۹ 20

October - November 2015

۱. تاسوعای حسینی / ۲. عاشورای حسینی / ۴. شهادت حضرت امام علی بن الحسین «زین‌العابدین» / ۱۴. رحلت حضرت آقای حاج محمد کاظم اصفهانی «سعادت‌علیشاه» (۱۲۵۴ ه.ش) / ۱۵. رحلت جناب آقای شیخ محسن سروستانی «صابرعلی» (۱۲۹۷ ه.ش) / ۲۴. رحلت جناب آقای محمدعلی ناسوتی شیرازی «هدایت‌علی» (۱۳۷۰ ه.ش) / ۲۸. روز بزرگداشت سلمان فارسی

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
۱۰ ۱ 22	۱۱ ۲ 23	۱۲ ۳ 24	۱۳ ۴ 25	۱۴ ۵ 26	۱۵ ۶ 27	
۱۷ ۸ 29	۱۸ ۹ 30	۱۹ ۱۰ 1	۲۰ ۱۱ 2	۲۱ ۱۲ 3	۲۲ ۱۳ 4	۲۳ ۱۴ 5
۲۴ ۱۵ 6	۲۵ ۱۶ 7	۲۶ ۱۷ 8	۲۷ ۱۸ 9	۲۸ ۱۹ 10	۲۹ ۲۰ 11	۱ ۲۲ 13
۲ ۲۳ 14	۳ ۲۴ 15	۴ ۲۵ 16	۵ ۲۶ 17	۶ ۲۷ 18	۷ ۲۸ 19	۸ ۲۹ 20

November - December 2015

۱۱. اربعین حسینی / ۱۲. رحلت جناب آقای حاج شیخ عمادالدین سبزواری «هدایت‌علی» (۱۳۳۵ ه.ش) / ۱۹. رحلت حضرت محمد بن عبدالله «رسول‌الله» - شهادت حضرت امام حسن بن علی «مجتبی» / ۲۱. شهادت حضرت امام علی بن موسی «رضا» / ۲۴. رحلت جناب آقای شیخ محمد امام‌جمعه امطهباناتی «فیض‌علی» (۱۳۲۷ ه.ش) - رحلت جناب آقای ناصر آقاملکی «مهرعلی» (۱۳۸۷ ه.ش) / ۲۹. شهادت حضرت امام حسن بن علی «عسکری»

همه با هم و برای هم دعا کنیم که دعای مؤمنین در حق یکدیگر مورد اجابت قرار می‌گیرد و از درگاه حق بخواهیم و ارواح طیبه‌ی انبیا و ائمه علیهم‌السلام و اقطاب گذشته را شفیع قرار دهیم که ان‌شاءالله خداوند همه‌ی بلیات را رفع و رفاه و امنیت و آسایش به همه کرامت فرماید و انواع تیرگی‌ها و کدورت‌ها و رنجش‌ها را از دل‌های ما بزداید تا در کنار یکدیگر با مهر و وفا و صلح و صفا زندگی کنیم و هرگز عهد الهی را فراموش نکنیم.

ربیع الاول - ربیع الثانی ۱۴۳۷

دی ۱۳۹۴

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
			۱۰ / ۱ / ۲۲	۱۱ / ۲ / ۲۳	۱۲ / ۳ / ۲۴	۱۳ / ۴ / ۲۵
۱۴ / ۵ / ۲۶	۱۵ / ۶ / ۲۷	۱۶ / ۷ / ۲۸	۱۷ / ۸ / ۲۹	۱۸ / ۹ / ۳۰	۱۹ / ۱۰ / ۳۱	۲۰ / ۱۱ / ۱
۲۱ / ۱۲ / ۲	۲۲ / ۱۳ / ۳	۲۳ / ۱۴ / ۴	۲۴ / ۱۵ / ۵	۲۵ / ۱۶ / ۶	۲۶ / ۱۷ / ۷	۲۷ / ۱۸ / ۸
۲۸ / ۱۹ / ۹	۲۹ / ۲۰ / ۱۰	۳۰ / ۲۱ / ۱۱	۱ / ۲۲ / ۱۲	۲ / ۲۳ / ۱۳	۳ / ۲۴ / ۱۴	۴ / ۲۵ / ۱۵
۵ / ۲۶ / ۱۶	۶ / ۲۷ / ۱۷	۷ / ۲۸ / ۱۸	۸ / ۲۹ / ۱۹	۹ / ۳۰ / ۲۰		

December 2015 - January 2016

۲. رحلت حضرت آقای حاج سلطان حسین تابنده «رضاعلیشاه» رحمته‌الله (۱۳۷۱ هـ.ش) / ۴. ولادت حضرت عیسی مسیح علیه‌السلام / ۶. شهادت حضرت آقای حاج ملاعلی بیدختی گنابادی «نورعلیشاه» رحمته‌الله (۱۲۹۷ هـ.ش) / ۸. ولادت حضرت محمد بن عبدالله «رسول‌الله» صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم - ولادت حضرت امام جعفر بن محمد «صادق» علیه‌السلام - رحلت جناب آقای شیخ محمد فانی سمنانی «درویش ففرعلی» رحمته‌الله (۱۳۲۱ هـ.ش) / ۱۱. آغاز سال ۲۰۱۶ میلادی / ۱۷. شهادت حضرت آقای حاج ملا سلطان محمد بیدختی «سلطان‌علیشاه» (ره) (۱۲۸۸ شمسی) / ۲۲. رحلت جناب آقای مهدی آقا مجتهد سلیمانی تنکابنی «وفاعلی» رحمته‌الله (۱۳۴۵ هـ.ش) / ۲۷. رحلت جناب آقای حاج شیخ عبدالله صوفی املشی «درویش عزت‌علی» رحمته‌الله (۱۳۷۲ هـ.ش) / ۲۹. ولادت حضرت امام حسن بن علی «عسکری» علیه‌السلام / ۳۰. رحلت حضرت آقای حاج شیخ محمدحسن بیدختی «صالح‌علیشاه» رحمته‌الله (۱۳۴۵ هـ.ش)

ربیع الثانی - جمادی الاول ۱۴۳۷

بهمن ۱۳۹۴

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
			۱۰ / ۱ / ۲۱	۱۱ / ۲ / ۲۲		
۱۲ / ۳ / ۲۳	۱۳ / ۴ / ۲۴	۱۴ / ۵ / ۲۵	۱۵ / ۶ / ۲۶	۱۶ / ۷ / ۲۷	۱۷ / ۸ / ۲۸	۱۸ / ۹ / ۲۹
۱۹ / ۱۰ / ۳۰	۲۰ / ۱۱ / ۳۱	۲۱ / ۱۲ / ۱	۲۲ / ۱۳ / ۲	۲۳ / ۱۴ / ۳	۲۴ / ۱۵ / ۴	۲۵ / ۱۶ / ۵
۲۶ / ۱۷ / ۶	۲۷ / ۱۸ / ۷	۲۸ / ۱۹ / ۸	۲۹ / ۲۰ / ۹	۱ / ۲۱ / ۱۰	۲ / ۲۲ / ۱۱	۳ / ۲۳ / ۱۲
۴ / ۲۴ / ۱۳	۵ / ۲۵ / ۱۴	۶ / ۲۶ / ۱۵	۷ / ۲۷ / ۱۶	۸ / ۲۸ / ۱۷	۹ / ۲۹ / ۱۸	۱۰ / ۳۰ / ۱۹

January - February 2016

۸. ولادت حضرت آقای حاج ملاعلی بیدختی گنابادی «نورعلیشاه» رحمته‌الله (۱۲۹۷ هـ.ش) - ولادت حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده «مجدوب‌علیشاه» (ارواحنا له الفداه) (۱۳۰۶ هـ.ش) / ۱۱. رحلت جناب آقای حاج علی عبدیزدان «درویش صابرعلی» رحمته‌الله (۱۳۷۵ هـ.ش) / ۲۵. رحلت جناب آقای آقاشیخ اسدالله گلپایگانی «درویش ناصرعلی» رحمته‌الله (۱۳۲۶ هـ.ش) / ۲۷. رحلت جناب آقای حاج شمس‌الدین حایری «ارشادعلی» رحمته‌الله (۱۳۹۱ هـ.ش)

جمادی الاول - جمادی الثانی ۱۴۳۷

اسفند ۱۳۹۴

شنبه	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه
۱۱ / ۱ / ۲۰	۱۲ / ۲ / ۲۱	۱۳ / ۳ / ۲۲	۱۴ / ۴ / ۲۳	۱۵ / ۵ / ۲۴	۱۶ / ۶ / ۲۵	۱۷ / ۷ / ۲۶
۱۸ / ۸ / ۲۷	۱۹ / ۹ / ۲۸	۲۰ / ۱۰ / ۲۹	۲۱ / ۱۱ / ۱	۲۲ / ۱۲ / ۲	۲۳ / ۱۳ / ۳	۲۴ / ۱۴ / ۴
۲۵ / ۱۵ / ۵	۲۶ / ۱۶ / ۶	۲۷ / ۱۷ / ۷	۲۸ / ۱۸ / ۸	۲۹ / ۱۹ / ۹	۳۰ / ۲۰ / ۱۰	۱ / ۲۱ / ۱۱
۲ / ۲۲ / ۱۲	۳ / ۲۳ / ۱۳	۴ / ۲۴ / ۱۴	۵ / ۲۵ / ۱۵	۶ / ۲۶ / ۱۶	۷ / ۲۷ / ۱۷	۸ / ۲۸ / ۱۸
۹ / ۲۹ / ۱۹						

November - December 2015

۳. سالروز اتحاد و همدلی در اویش سلسله جلیله‌ی نعمت‌اللهی گنابادی - روز جهانی درویش / ۱۵. رحلت جناب آقای حاج میرزا یوسف حایری «ارشادعلی» رحمته‌الله (۱۳۰۸ هـ.ش) / ۱۸. ولادت حضرت آقای حاج ملاسلطان محمد گنابادی «سلطان‌علیشاه» رحمته‌الله (۱۲۱۴ هـ.ش) / ۲۳. رحلت حضرت فاطمه «زهرا» علیها‌السلام

توضیحات	آدرس مجالس فقری شهرهای شاخص		
	ضلع جنوبی پارک شهر، خیابان بهشت، کوچه پزشک قانونی	حسینیه امیر سلیمانی	تهران
	خیابان ری ایستگاه دوراه مهندس، کوچه حایری	حسینیه حایری	تهران
	میدان توحید، محله اصفهانی‌ها، کوچه کشاورز، پلاک ۲۰	حسینیه کرج	کرج
	گناباد، بیدخت، صحن مزار سلطانی	حسینیه بیدخت	بیدخت
	خیابان ملاصدرا (از طرف چهارراه ملاصدرا به سمت پوزه ستقری، نرسیده به فلکه سنگی)، بلوار بعثت، پشت پادگان شماره ۴، داخل کوچه (نبش بانک سپه)	حسینیه صالح	شیراز
	خیابان قائم مقام، کوچه محمدی، بن بست وزیری	شبهای جمعه و جمعه‌ها سحر	ملایر
	خیابان تختی، کوچه شهید محمد رضایی (کوچه زایشگاه)، بن بست بنفشه یک، منزل احمد صادقی	شبهای دوشنبه	ملایر
	خیابان پارک، روبه‌روی نیروی انتظامی، منزل مرحوم فاضلی	جمعه‌ها صبح	ملایر
ممنوع از استفاده است!	بلوار کاوه، روبه‌روی شمس آباد	حسینیه رضا	اصفهان
۳۰ بهمن ۱۳۸۷ تخریب گردید!	خیابان میر، فلکه فیض، تخت فولاد، تکیه درویش ناصرعلی	تکیه درویش ناصرعلی	اصفهان
		حسینیه ششده	ششده
	خیابان شهاب، خیابان میرکمالی، خیابان حسن فدایی، کوچه نواب صفوی، پلاک ۴۸	حسینیه کرمان	کرمان
۲۰ آبان ۱۳۸۶ تخریب گردید!	خیابان بحرالعلوم، کوچه معتمدین، کوچه قوانینی، پلاک ۱	حسینیه بروجرد	بروجرد
	خیابان امام خمینی، کوچه راستین، حسینیه راستین	حسینیه راستین	اراک
	میدان پیر نجم‌الدین	حسینیه محبوب	سمنان
۲۴ بهمن ۱۳۸۴ تخریب گردید!	میدان شهدا، خیابان ارم، نبش کوچه شریعت	حسینیه شریعت	قم
	گلشهر، رسالت جنوبی، کوچه نهروان	حسینیه بندرعباس	بندرعباس
۷ دی ۱۳۸۷ پلمپ گردید!	صفین، کوچه مهتاب، قواره دوم	حسینیه کیش	کیش
	میدان عدل خمینی، خیابان هویزه پانزده، پلاک ۱۷۷	شب‌های جمعه و دوشنبه	مشهد
	میدان امام رضا (بیمارستان امام رضا) خیابان چمران، چهار راه گلستان، (گلستان شرقی) چمران ۶/۲، پلاک ۳۸	جمعه‌ها صبح	مشهد
	خیابان امیرکبیر، امیرکبیر ۸، فرعی ۸/۵، پلاک ۴۱، منزل مرحوم خشنود	شب‌های جمعه و دوشنبه	نیشابور
	دویست متر بعد از زیرگذر راه‌آهن به سمت مقبره خیام، اولین فرعی سمت راست، مقبره سعید بن سلام شیخ ابی عمران‌المغربی طاب‌شاه	جمعه‌ها صبح	نیشابور
	بلوار بعثت، بین سعیدیه و جهان‌نما، پلاک ۲۹۳	شبهای جمعه و سحرهای جمعه	همدان
	پیچ زندان، روبه‌روی اداره امور زندان‌ها، منزل محسنی	شبهای دوشنبه	همدان
	میدان دانشگاه، چهارراه نظری، روبه‌روی دبستان بهشتی، بن بست دفتری، منزل دفتری	جمعه‌ها صبح	همدان
	خیابان شهدا، سه راه فلسطین، پشت فروشگاه اتکاء، جنب کوچه مژده‌ی، پلاک‌های ۱۱۸ و ۱۲۰	شبهای جمعه و جمعه‌ها صبح	رشت
	میدان فرهنگ، کوچه بعد از دبیرستان بهشتی، نرسیده به مسجد جوادالائمه، منزل محسنی	شبهای دوشنبه	رشت
	خیابان الواصط، منطقه الشهباء، چهار راه استادبوم، کریکت، پشت مسجد، پلاک ۳	امارات متحده عربی، شارجه	

گزین‌ای قصار از فرمایشات حضرت آقای حاج‌دکتر نورعلی تابنده «مجدوب علی‌شاه» اروحنا له الفداء

رعایت نظم و ترتیب در زندگی و جلوه‌ی بیرونی آن، سبب تأثیر در جلوه‌ی درونی آن نیز می‌گردد. وقتی در امور روزمره به لحاظ ساعات کاری منظم باشید و یا هر چیزی را در سر جای خود بگذارید، این امر در درون و مسیر فکری خودتان نیز تأثیر دارد.

یک قیودی را خداوند آفریده، از اول آفریده است. چون بشر اجتماعی است یعنی بشر هرگز تک‌تک دیده نشده است که حتی در شأن هم گوشه‌گیری و از مردم دور بودن و در صحرا و در کوه زندگی کردن صحیح نیست و به عنوان ریاضت تلقی می‌شود. اگر گاهی می‌گویند که مثلاً چهل روز در اتاق باشید و هیچ‌جا نروید، این را به عنوان ریاضت می‌گویند. پس اجتماعی بودن فطری و طبیعی انسان است. در این اجتماعی بودن خداوند به کمک ما آمده است.

من بندها را دقت می‌کنم، می‌یابم، این بندها را به شما معرفی می‌کنم که خودتان این بندها را به پا و گردنتان نیندازید، بعد من کمک‌تان می‌کنم. شما را از آن آزادی الکی نجات می‌دهم و به شما آزادی واقعی می‌دهم.

جامعه‌ی بشری از این مرحله‌ی بت‌پرستی، بتی که خودش ساخته که بپرستد، از این مرحله باید رد شود و این رد شدن به واسطه‌ی تذکر یک روشن‌بین است، یک پیشروی است، یک پیغمبری است، ولی در این فاصله نباید از خلوص نیت و احیاناً اشتباهاتی که خلوص نیت می‌کند، کسی صدمه ببیند. باید آن خلوص نیتش را خودش برگرداند به علم جدید و فهمی که جدیداً پیدا کرده است.

مهم‌ترین مسأله‌ای که از این حواس ما خارج است و همیشه فکر ما را به خودش مشغول می‌کند، مسأله‌ی خداوند است و تمام مسایلی که مربوط به اوست، جبر و اختیار است و هیچ‌کدامش برای ما قطعی نیست و ما می‌گوییم هر یک از این مسایل و این مسایل ما را اداره می‌کند.

اسم عبارت از چیزی است که دلالت بر مُسمّی کند، اسم و مُسمّی. برای آدم عاقل و هوشیار، تمام جهان اسم خداست.

شیطان مانند سرطان که امروزه خیلی شایع است، سرطان این جهان است، از آن امری که خداوند گفت از آن سرپیچی کرد. یعنی از آن نظمی که خداوند آفریده و قانونی که تعیین فرموده که چه باشد، سرپیچی کرد، یعنی از آن نظمی که خداوند آفریده و قانونی که تعیین فرموده که چه باشد، سرپیچی کرد. اطاعت نکرد. در نتیجه تمام عبادات گذشته‌اش از بین رفت،

اسم اعظم اسمی است که نشانه‌ای از تمام صفات خداوند باشد، برای این که اسامی ما برای خدا، اسم خداوند نیست، بلکه صفت خداوند است به عنوان نمونه رحمان، رحیم و جواد اسم خداوند نیستند، بلکه صفات خداوند هستند. لغت الله نشان‌دهنده‌ی تمام این صفات است، اسم با مسمی کار می‌کند، یعنی اسم و مسمی با هم هستند، اسم چه اعظم و چه غیراعظم اسم کار نمی‌کند، مسمی اصل است. پس چون ما به مسمی دسترسی نداریم و در شأن و قدرت ما نیست که به مسمی برسیم، به اسم متوسل می‌شویم یعنی از اسم رحمان و رحیم و اسم اعظم استفاده می‌کنیم.

منظور از اسم لغت نیست که خداوند به آدم یاد داد، بلکه خداوند به آدم نشان داد که خواص اسم چیست و واقعیت آن چیست، آن وقت به آدم همه‌ی اسما را یاد داد. البته منظور از آدم نوع بشر است، خداوند به نوع بشر همه چیز را یاد داد، بنابراین خداوند به نوع انسان این استعداد و توانایی را داد که بتواند همه چیز را درک کند، برای این که سخر الشمس و القمر را خداوند به بشر وعده داده و فرموده که شمس و قمر و تمام جهان در تسلط توست و این تسلط بدون آگاهی و بدون علم ممکن نیست.

اذان شهادت به وحدانیت خداست. شهادت به نبوت پیغمبر (ص) و شهادت به ولایت علی (ع) است و تشویق به نماز است. اقامه هم همین طور است به اضافه‌ی اجرای نماز یعنی قد قامت الصلاة

توجه داشته باشید برای تأمین سلامت فکری و جسمی فرزندان خود در آینده و همچنین سلامت جسمی و روحی جامعه‌ی تشیع و فقر، شما باید فرزندان سالم و خوبی داشته باشید، که سلامت جسمی و روحی، داشته باشند.

تلاوت قرآن، ادای نماز و تعقیبات آن نیز نوعی ذکر است. بیشتر زمان بین الطلوعین را صرف عبادت کنید. در سایر اوقات هم وقتی به یاد خدا باشید و به ذکر قلبی که محتاج به زبان نیست، توجه نشان دهید، هر کار دیگری که انجام می‌دهید، عبادت تلقی می‌شود. زیرا خداوند فرموده که ما زندگی کنیم و امور دنیوی خویش را اداره نماییم.

ذکر به معنای یاد خداست، هر چیزی که انسان را به یاد خدا بیندازد، ذکر است و مهم‌ترین آن ذکر زبانی و قلبی است، لیکن گوش، چشم و همه‌ی اعضای ما نیز ذاکر هستند. اگر چشم‌های ما در مشاهده‌ی هر چیز، آثار صنع خدا را ببیند، این نوعی ذکر است. وقتی گوش ما با شنیدن هر صدایی، آواز بلبل، آوای رودخانه و حتی صدای کلاغ باعث شود به یاد خالق بیفتید. ذکر گوش است تا انسان به جایی برسد که تسبیح همه‌ی موجودات را بشنود، تسبیح یعنی خداوند از هر عیب و نقصی منزّه است. بنابراین همه‌ی موجودات تسبیح می‌گویند، یعنی وجود آن‌ها، نوع زندگی و ادامه‌ی زندگانی آن‌ها نمایانگر آن است که خداوند از هر عیب و نقصی مبرا است و این نوعی تسبیح است.

همه‌ی مردم باید در هر شرایطی از جمله ترس، غم، شادی، عزا و... به یاد خدا باشند و به دامن خالق خود پناه ببرند، یعنی اگر آرامشی هست، در آن جاست. آن وقت ان شاء الله اگر خداوند بخواهد آن سکینه را هم به آن‌ها می‌دهد. سکینه از لحاظ عرفانی یک معنی خاصی هم دارد، ولی معنای عمومی آن یعنی آرامش. باید آن آرامش را هم از خداوند خواست.

فکر دو جنبه دارد یکی فکر عامیانه و متداول در میان مردم است. یعنی همین که فکر کند که چه کار کند، راه حل پیدا می‌کند که این یک فکر است و جنبه‌ی دیگر فکر آن است که عرفا به آن می‌رسند، یعنی از صاحب فکر یعنی از خالق فکر کمک می‌گیرند. اگر انسان به خود و به دستوراتی که به او داده‌اند توجه نکند و از او کمک بخواهد، مسلماً خداوند به او قدرت حل مشکلات را می‌دهد.

باید از اول انسان هر کاری که می‌کند با فکر و برنامه باشد، در این صورت آرامش روحی او هم بیشتر است، به وظایف درویشی خود هم بیشتر می‌رسد یعنی می‌تواند تمرکز حواس داشته باشد و اساس درویشی و ذکر هم این است که تمرکز حواس داشته باشد، تمرکز داشته باشد روی امر خدا، روی یاد خداوند. بنابراین مشکلی نیست که آسان نشود، همه‌ی مشکلات قابل حل است.

اگر واقعه‌ای که رخ می‌دهد و گرفتاری و ناراحتی که پیش می‌آید، آن را با طیب خاطر بپذیرید و در این گرفتاری‌ها تسلیم امر الهی باشید پس «البلاء لِلوَالِئ» بلایی آزمایشی است که برای بزرگان است، اما اگر جزع و فزع کردید، اولاً فایده‌ای ندارد؛ بعد هم پاداش خودتان را از دست می‌دهید. پس بلا و ناراحتی، هر دو جنبه را می‌تواند داشته باشد، اما کدام جنبه به دست خود انسان است.

البته آدم خود اختیار خویش را ندارد و شاید دلش می‌خواهد که این چنین باشد، ولی نمی‌تواند؛ بنابراین باید از خداوند بخواهد.

هنگامی که می‌خواهید دعایی را بخوانید، باید به معنی آن توجه کنید و یک بار معنی آن را بخوانید تا بفهمید چه می‌گوید، بعد که دعا را خواندید معنا در ذهن‌تان ناخودآگاه تکرار می‌شود و الا اگر دعا را بدون توجه به معنای آن بخوانید، فقط لقلقه‌ی زبان است و کم کم فرد را از خواندن دعا منصرف می‌کند. چون شما ذکر قلبی دارید که اقوا از ذکر زبانی است، بنابراین هر وقت به ذکر قلبی توجه کنید، همه‌ی دعاها در آن وجود دارد.

نماز شما را از فحشا و منکر باز می‌دارد و یاد خدا بالاتر از نماز است، از نماز در عبادت‌ها چه چیزی می‌تواند بالاتر باشد؟ آن ذکر که یاد خدا باشد، یعنی همان ذکر قلبی که ما داریم و باید سعی کنیم همیشه به یاد خدا باشیم. همیشه دل‌مان مترنم به آن ذکر باشد، حالا اگر هر دو تا جمع شود، یعنی صورت ظاهر نماز الله اکبر و حمد و سوره و رکوع و سجود و اینها به اضافه‌ی آن معنویت، ذکر نور علی نور می‌شود.

قبل از نماز معنای آن را بخوانید، در کتاب‌ها و در نثر آن‌ها دقیق شوید تا معنایش را خوب درک کنید؛ بعداً وقتی که نماز می‌خوانید، باید برای خودتان مشخص باشد، دقیقاً بگویید و بفهمید که این نماز را برای اطاعت امر خدا می‌خوانید. با انجام اعمال نماز، خداوند می‌خواهد به ما اجازه‌ی وصول دیدار بدهد یا نه، ما باید این اعمال را انجام دهیم. اگر از اول این نیت را داشته باشید، خود داشتن همین نیت مقدار زیادی توجه می‌آورد. نکته‌ی مهم دیگر در نماز داشتن تمرکز حواس است که تمرکز حواس هم بر اثر تمرین به وجود می‌آید، پس نیت اگر همان نیت قربت باشد، یعنی به اصطلاح نیت برای این است که اطاعت امر خداوند را می‌کنید، این نیت خودش مورد قبول خداوند قرار می‌گیرد

الله، رحمان، رحیم، ستار، شکور، غفور، قهار، منان و اسم‌هایی دیگر که همه‌ی این اسما دلالت مستقیم بر خداوند می‌کند. در بین این اسما، اسم‌هایی را اسمای حسنی می‌گویند. حسنی یعنی احسن (بهترین) که حسنی مؤنث آن است یعنی بهترین اسما.

بهترین اسما، اسم‌هایی هستند که دلالتش بر شخص بیشتر است. پس در اسما هم اسمی است که احسن از بقیه‌ی اسماست؛ بهتر از اسم‌های دیگر است، بهتر از چه جهت؟ از این نظر که ساده‌تر دلالت می‌کند. در بین اسمایی که برای خداوند هست، اسمای حسنایی هم وجود دارد. ائمه فرمودند: «نحن اسماء الحسنی» ما اسمای حسنی هستیم.

ذکر شکر نعمت تنفس است. نعمت حیات، تنفس موجب حیات است و انسان همیشه حیات دارد.

ذکر و فکر اختیاری، یعنی وقتی خود به خود انجام شود و محبت و شوق به وجود آید؛ در واقع ارتباط آن‌ها با هم باید مورد توجه قرار گیرد. انسان در زندگی معمولی، در راه‌های دنیایی، هر مسیری که می‌رود، هدفی را در نظر می‌گیرد، پس باید در زندگی معنوی هم هدفی داشته باشد.

گاهی اوقات آدم وقت پیدا نمی‌کند و نمی‌تواند همه‌اش به یاد خدا باشد، حواسش پرت می‌شود، یعنی شیطان را خدا آفریده که گاهی ما را غافل گیر کند، منتها باید مواظب باشیم که وقتی می‌آید بگوییم خدا روزی تو را به جای دیگری حواله کرده است، شاید در ابتدا مشکل باشد، اما نگران نباشید، یعنی مأیوس نشوید، همان اندازه که می‌توانید، خداوند همان اندازه به شما عطا می‌کند، هر چه بیشتر پیش بروید و جلوتر بروید، خداوند به شما بیشتر می‌دهد.

اسلحه‌ی واقعی فقرا آن ذکر و فکری است که دارند، آن یک اسلحه است، سعی کنید این اسلحه را همیشه تیز و بَرانگه دارید و برعکس اسلحه‌های ظاهری که از کار کردن کهنه می‌شود، این اسلحه از کار کردن تیزتر می‌شود.

در مورد ذکر و فکر و توجه به سایر مسایل اولاً این را توجه داشته باشید که هرامر حلالی که به جای خود و هرامر مباحی نیز به جای خود و به طریق اولی هر کاری که در مسیر امر خدا باشد، اگر به نیت اطاعت امر خدا باشد، همان عبادت است.

کلید همه‌ی مشکلات یاد خداست، البته غیردرویش‌ها هم نه این که یاد خدا نمی‌کنند، همه به یاد خدا هستند؛ منتها ما چون ذکر خاصی داریم، به نحو خاصی گوشه‌ای از ریسمان الهی را به دست گرفته‌ایم و به همان توجه می‌کنیم و ادامه می‌دهیم؛ پس خود به خود خیلی از مشکلات برای انسان حل می‌شود. هنگامی که کسی هدف برایش خیلی قوی بود و منحصر به فرد بود، مسایلیش حل می‌شود، ولو در خواب باشد، خیلی خواب‌ها مشکل انسان را حل می‌کند.

ما برای تقرب به درگاه خدا دو کار باید انجام دهیم یکی یاد خدا که «لذکر الله اکبر» و دیگری نمازهای پنجگانه که هفده رکعت است.

اسم اعظم آن است که به بهترین وجهی دلالت بر مسمی کند. خداوند هم اسمای مختلفی دارد، رحیم، رحمان، کریم، قهار، ذوانتقام، اینها همه اسمهای خداست. اسم اعظم یعنی اسمی که بر تمام جهات دلالت کند.

از نظر درویشی و عرفان لغت «ذکر» برای آن است که یاد خدا در ذهن مستقر شود، یعنی مثل نقشی که در سنگ کنده می‌شود، برجسته می‌شود و به همین صورت در ذهن مستقر می‌شود. برای رسیدن به این موضوع ممکن است، هر مسیری که به این کار کمک کند، خوب باشد. بنابراین وقتی قرآن می‌خوانیم، باید به معنای آن هم توجه کنیم، زیرا هر آیه‌ی قرآن به یک نحوی یاد خدا می‌کند. هر کدام از آیه‌های قرآن بشر را به یاد خدا می‌اندازد یعنی بشر از وقتی بشر شد و مستقل شد و گرنه قبل از این که بشر شود و پیش از آن که نفخه‌ی الهی در او دمیده شود: «... وَ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي» از روح خدا بود.

هر بشری در دوران زندگی ممکن است خطاها یا اشتباهاتی کند، اما اگر مادر دچار خطا شود هم به خودش مربوط می‌شود و هم روی بچه تأثیر می‌گذارد، یعنی او را مسموم می‌کند، این است که می‌گویند مادر اهمیت بیشتری دارد، چون زحمت بیشتری می‌کشد، به این دلیل گفته‌اند در ایام بارداری مادر باید خیلی بیشتر به یاد خدا باشد، بعد هم که شیر می‌دهد، باید به یاد خدا باشد.

آرامش معنوی همان چیزی است که عرفا به آن سکینه‌ی قلبیه می‌گویند: «أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ» به یاد خدا قلب آرام می‌شود. بنابراین همان طور که یاد درجاتی دارد، آرامش هم درجاتی دارد. خداوند می‌فرماید: «ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَةً عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ» خداوند سکینه‌ی خود یعنی آرامش را از طرف خود بر پیغمبر و بر مؤمنین نازل می‌کند، منظور آن است که این آرامش روحی از بسیاری از روزی‌های دنیایی اهمیت بیشتری دارد.

بیعت خداوند این است که وقتی مخلوق خود آدم را آفریده بود. گفت: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ» پرسید آیا من خدای شما نیستم؟ و همه سلول‌ها گفتند، قالوا بلی.

محبت این نیست که الآن بچه هر چی می‌خواهد به او بدهیم. نه! محبت این است که به موقع به او یک تلنگری بزنیم و به موقع مهر و محبت داشته باشیم. این را حتماً در نظر داشته باشید که محبت چیست؟ و بعد به فرزندان تان محبت کنید.

خود دعا هم خواست خداست یعنی خدا می‌خواهد دعا کنیم، برای این که اگر دعا نکنیم، آن غروری که همیشه در بشر است، این غرور، او را وادار به عصیان می‌کند و گاهی هم عملاً دیده شده در جامعه‌ای یک یا دو نفر دچار غرور می‌شوند چه آتش‌هایی بپا می‌کنند، تاریخ را بخوانید فراوان دیده شده است.

منشور داریوش را که ترجمه کردند معنایش این است که گفته خدایا ما را از جنگ و از حسادت و قحطی حفظ کند. مرام‌شان هم همین بود؛ پندار نیک، گفتار نیک، کردار نیک یعنی هرگز جنگ بی‌خود نکنید. ما از خداوند می‌خواهیم که ان شاء الله همین طور برای ما بشود.

استخاره یعنی چه؟ یعنی من خودم نمی‌دانم، خدایا من را کمک کن. بعد از استشاره‌ی فکری که به خاطر انسان رسید آن فکراز کجا می‌آید. همان فکرا خدا می‌دهد همان خدایی که بعد از استخاره این جواب را می‌دهد. در این جا بعد از استشاره یک جواب می‌دهد، همین که استشاره کردید و بتوانید تصمیمی بگیرید دیگر نیازی به استخاره ندارید.

ما با عمل به رفتارمان، عمل به دستورات مان (گفتار بزرگان) رفتارمان باید مبلغ باشد.

«وَلَا تُحْمَلُونَ مَا لَأَ طَاقَةٌ لَنَا بِهِ» (سوره‌ی بقره، آیه‌ی ۲۸۶) یا: «لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» خداوند هیچ کس را جز به قدر توانایی‌اش تکلیف نمی‌کند. گواين که این دعا از روی جهل است، خداوند بنده‌ی جاهل می‌خواهد. همین جهل را قبول دارد. جاهل باش و من را بخواه! البته این جهل که ما می‌گوییم تعبیر ماست و الا در نظر خداوند جهلی وجود ندارد و همه چیز در علم خداوند بدون زمان و مکان مشخص است.

علم عاشقی یعنی علمی که بشر را به خداوند نسبت بدهد و یکی کند، محو در خداوند کند. این را علم عاشقی می‌گویند. و از علم بالاتر است.

طهارت یعنی چه؟ طهارت به معنی پاک شدن، پاک کردن بدن. خود آن هم عبادت است. اگر به شرط یاد خدا باشد و به فکر این که می‌خواهد امر خدا را اطاعت کند. نیت این جا خیلی مؤثر است. به نیت این که می‌خواهد امر خدا را اطاعت کند.

در هر موقع از خدا می‌خواهیم که روش صحیح زندگی و آنچه مورد رضای خودش هست به ما ارائه بدهد. خداوند راه مستقیم را بر پیغمبران و ائمه نشان می‌دهد و به ما می‌گوید به آن‌ها نگاه کنید و به روش آن‌ها رفتار کنید.

ذکر که گفته‌اند، ذکر قلبی یا لسانی، برای این نیست که همه‌ی ذکرهای دیگر را فراموش کنید. نه! این ذکر به جای خود است. هر ذکری بود کما این که یا رحیم، یا کریم، و امثال این‌ها همه به جای خودش معنی‌ای دارد؛ منتها این ذکر، ذکر قلبی برای این است که توجه و حواس‌تان را بتوانید متمرکز این نام الهی کنید.

عبادت این است که چه طور این بندگی را اعلام کنیم و برای چه کسی اعلام کنیم؟ خودمان که می‌گوییم، می‌دانیم. خدا هم که نیازمند نیست. باید این دانستن جزء وجود ما شود و چیزی جداگانه‌ای نباشد، مثل لباس نباشد که بپوشند، جزء پوست بدن باشد که چسبیده به بدن است.

مرحله‌ی یقین از مراحل تکاملی و فکری بشر است و همه هم به آن مرحله نمی‌رسند. خداوند هم مرحله‌ی یقین را با مرگ یکی دانسته است.

به هیچ وجه با هم کدورت نداشته باشید. خوب فکر کنید. اگر با هر نگرانی، هر چیزی که از کسی دارید، فکر کنید که چرا؟ در فکرتان می‌رسید به آن مطلبی که این نگرانی بی‌جاست.

